

Ett äventyr för livet

Ida Trygg och **Filip Andersson**, båda 29 år och nyblivna föräldrar, driver inte bara hotellet Kinondo Kwetu i **Kenya** – de jobbar också hårt för det lokala samhällslivet.

Text PONTUS DAHLMAN Foto CAMILLA SJÖDIN

Swahili-influerade Villa Mama Taa skissades upp »fritt ur huvudet« av Fred Andersson, som äger hotellet tillsammans med hustrun Louise. Den organiska urgröpningen som bildar »The Lake Pool« är grävd för hand av nästan hundra man, i hotellets anda av lokalengagemang. »Vi kunde ha gjort det på några dagar med maskin, men gav jobb till byborna i stället«, säger hotellchefen Ida Trygg.

Hägern i trä vakar över loungen i Villa Mama Taa, med tio gästrum. »Alla möbler är handgjorda, alla tyger handsyddas och handtryckta, och alla sniderier är gjorda av hantverkare på plats.« Den minutiöst arbetade trappan till övervåningen är gjord av den kenyanska hantverkaren Gaston.

För tre år sedan gjorde Fred och Louise Andersson en resa. På en plats som knappt var utsatt på kartan i ett land med en mycket blodig historia fanns ett mycket litet och nedgången hotell. Stället kallades Kinondo Kwetu och låg i kanten av en helig skog, en timmes bilfärd söder om staden Mombasa, på Kenyas långsträckta kust.

Fred och Louise bestämde sig för att slå till och köpa alltsammans, för att i all stillsamhet kunna bli gamla där.

Fast riktigt så blev det inte.

»Vi var med när köpet blev klart och när vi kom tillbaka för att fira julen här började tanken på att stanna och hjälpa till med att få hotellet att gro«, berättar Ida Trygg-Andersson, som är gift med parets son Filip Andersson, båda 29 år.

»Och till slut sa vi bara vi gör det, vi gör det, vi flyttar hit ett tag och ser vad som händer! Samtidigt var det förstås helt överkligt att ta ett sådant steg. Vi tänkte, shit det här stället ligger ju så otroligt långt bort i världen«, säger Ida, som för åtta månader sedan fick dottern Lova, född rakt in i den nya tillvaron i Afrika.

I dag är Ida – med ett förflutet bland annat som pressassistent hos videoregissören Jonas Åkerlund – hotellchef. Och Kinondo Kwetu, som fått sitt namn från den närliggande ansamlingen av byar, är ett familjedrivet »home away from home« med 60 anställda och plats för 38 gäster.

»Julhelgen 2008 är redan fullbokad!« jublar Ida.

Det är ren mun-till-mun-marknadsföring som börjat ge resultat.

Redan inledningsvis stod det klart att en expansion måste till om det skulle bli någon fart på verksamheten. De ursprungliga husen, som från början ägdes av svenskan Tina Dyrssen, är alltså kompletterade med flera nya hus, i magnifik, platstypisk Swahili-arkitektur.

Det största av dem, Villa Mama Taa, hade Filips pappa »färdigt och klart i huvudet«, säger Ida, »det var bara att skissa ner och lämna vidare till arkitektbyrån i Stockholm«.

Från start bestämde sig familjen också för att allt skulle tillverkas på plats av lokala hantverkare, »från tops-skålen i badrummet till sängarna som gästerna sover i.«

Ett helpensionsdygn på Kinondo Kwetu kostar under högsäsong 2 900 kronor, inklusive alla aktiviteter. »Utom de som inbegriper motorsport«, tillägger Ida för säkerhets skull.

Gästerna kan äta lokalproducerad mat från det egna köket i det behagligt tropiska klimatet, dricka drinkar, snorkla, få massage i skuggan av akaciaträden intill stranden, åka på guidad tur genom elefantmarkerna i nationalparken Shimba Hills eller driva iväg ett tag i en traditionell fiskebåt.

Hotellens egen safarijeep ordnar transfern till och från flygplatsen.

Allt detta – mer eller mindre burgna västerlänningar som relax-

Terrassen på Villa Mama Taa. Golv av kenyansk galana-sten, ett material som används både inomhus och utomhus och även går på export. Taken är av makuti-palm. Krukor från huvudstaden Nairobi.

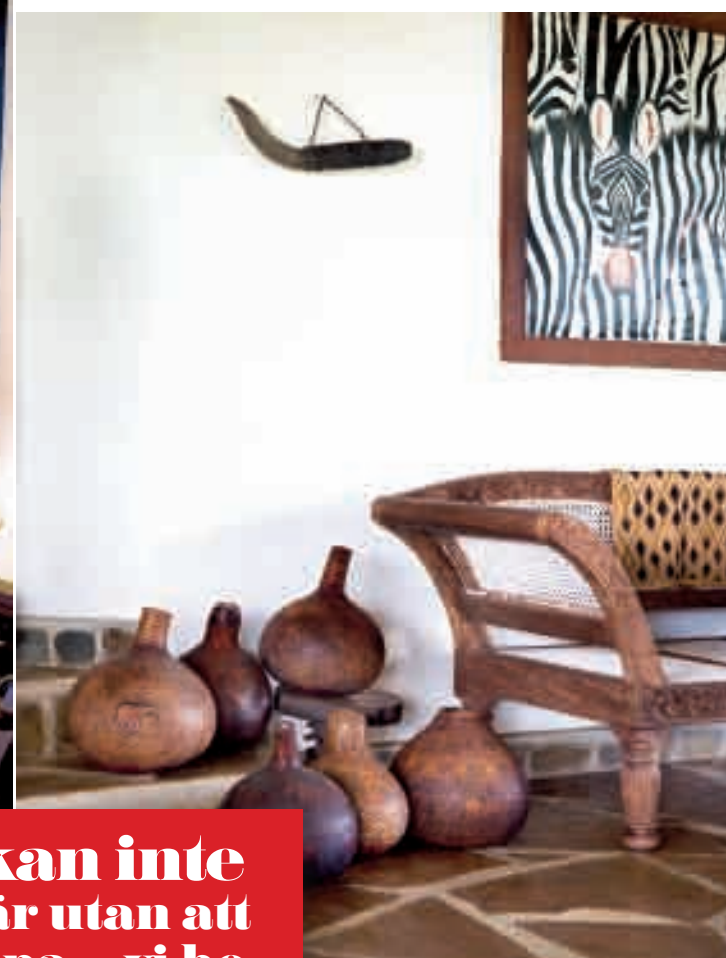
Ida, Filip och åtta månader gamla dottern Lova Joy Kenya Tom Andersson.

»Vi kom hit för att fira jul och sedan slutade det med att vi stannade kvar och drev hotellet.«

Kinondo Kwetus bibliotek. Garanterat fritt från övervakande bibliotekarier och länekortsvång. »Gästerna tar med sig böcker hit, och ibland tar de med sig några hem. Ett levande bibliotek!» säger Ida.

Kalebassurnor vid soffan i huvudbyggnaden. Frukten från kalebassen kan också ätas, smaken påminner om vattenmelon. På väggen en antik sabel och en lokalt signerad zebratavla.

»Man kan inte verka här utan att vilja hjälpa – vi bestämde oss tidigt för att anställa lokalt.»

Enkelrum i beachstugan Ubani Cottage med fem meter till stranden.

är i en mycket fattig före detta brittisk koloni – skulle naturligtvis kunna sticka ordentligt i ögonen. Om det inte vore så att Ida och familjen Andersson inte bara är geografiskt utan också socialt förankrade och involverade i regionen.

Medellivslängden i Kenya ligger på 47 år; i Sverige blir en kvinna i snitt 83, en man 79. De ekonomiska klyftorna är gigantiska: Sida kallar Kenya ett av världens mest ojämlika länder. Demokratiseringsprocessen har sedan det brutala inbördeskriget som ledde till landets självständighet 1963, varit minst sagt skakig. Tills nyligen har mycket av landets bistånd från omvärlden varit indraget på grund av den omfattande korruptionen.

»Man kan inte verka här utan att vilja hjälpa och redan från början bestämde vi oss för att anställa människor härifrån, vilket är en sorts insats bara det«, säger Ida och berättar sedan om de olika direkta stödprojekten hotellet dragit igång och bidrar till genom att skjuta till delar av sin vinst. Det är bland annat stiftelsen Kinondo Kwetu Foundation som rustat upp den lokala skolan, avlönar en del av lärarna och varje år hjälper elever med avgiften som krävs för att de ska kunna gå vidare till gymnasie-studier på annan ort. Ett utbyte med Viktor Rydbergsgymnasiet i Stockholm – som Louise Andersson varit med och grundat – är

Solsängar vid den stora poolen invid Villa Mama Taa. Klimatet ter sig med svenska mått mätt obegripligt jämnt och behagligt, även om det finns en regnsäsong också här. Temperaturen ligger konstant mellan 20 och 30 grader.

RES TILL KENYA

British Airways, Kenya Airways och KLM flyger reguljärt till Mombasa och Nairobi med mellanlandning i Paris, Amsterdam eller London. Under vinterhalvåret arrangerar Vingresor direktcharter Arlanda-Mombasa. Hotellet ordnar transfer från flygplatserna.

Hotell Kinondo Kwetu är beläget på Galu Beach, 1,5 timmes bilresa söder om Mombasa.

Rummen kostar 2 500–2 900 kronor per dygn och person beroende på säsong, inklusive helpension och fritidsaktiviteter som snorkling och segling. Hotellet håller stängt under regnperioden maj-juni. Bokningar görs via e-post (info@kinondo-kwetu.com) eller via hotellets samarbetspartners Nygren & Lind och Select travel.

För mer info: www.kinondo-kwetu.com.

Palmskugga vid Indiska oceanen, havet som ramas in av Afrika, Australien och Asien. Att flyga från Stockholm till närmaste storstaden Mombasa tar åtta timmar. »Eller så flyger man till Nairobi och tar propellerplanet till flygfältet Ukunda, en kvart härifrån«, tipsar Ida.

Hotellet ligger i kanten av en helig skog där dresscode gäller: inga korta kjolar eller shorts.

Schäfrarna med rottweiler-påbrå heter Devil och Kali.

Martin, här i massajkjol, är servitör på Kinondo Kwetu. Alla råvaror i hotellköket är lokalproducerade och följer säsongens utbud. »Just nu är det mycket papaya, snart går vi in i en mango-period«, säger Ida.

redan i full gång.

Och så Kinondo Health Clinic, en sjukstation som finansieras av hotellet och andra donatorer och ska stå klar till årsskiftet för att kunna erbjuda byns invånare enklare sjukvård, vaccinationer och hälsoinformation.

Även den heliga skogen – som hotellet ligger i kanten av, och där det finns väldiga träd som stämplats med gudastatus – är ett slags stödprojekt. Kenyas djur- och växtliv är oerhört rikt och naturen är dessutom föremål för en del av befolkningens religiösa dyrkan. För att skydda det här området innanför den kenyanska kusten från ett alltför hårt exploateringsstryck har myndigheterna förklarat det som ett skyddat område där besökarna av respekt bland annat måste följa en särskild dresscode; inga korta kjolar eller shorts under guidningarna!

»Man behöver inte vara religiös för att känna en magisk stillhet här«, säger Ida. »Om nätterna, när det är månsken och tidvattnet har gjort att stranden dragit sig allra längst ut mot horisonten... då är det som om någon knäppt på en jättestor lampa. Vi brukar promenera allihop till närmsta granne en kvart bort och ta en drink i hans bar. Man känner verkligen kraften från månen och hundarna brukar springa runt som galningar och yla och skälla och skälla.«